

Sveti trije kralji.

obro jutro oče, mati,
dobro jutro Bog vam daj!
Prišli k vam smo trije kralji,
kakor k Jezusčku nekdej.

Iz dežele daljne, tuje,
peljal jih je zvezde svit:
Z zvezdo v rokah hišo vašo
mi smo prišli počastit.

Zvedeli od dedka včeraj
smo povest tako lepo,
kakršne še nikdar naše
ni poslušalo uho:

„V daljnem mestu Betlehem
hlev ubog stoji;
v revnih, mrzlih jaslicah
Detece leži.

Dete božje, Rešenik
celega sveta,
gorke nima posteljce,
da bi grela Ga.

Le Marija z Jožefom
tam pri Njem kleči,
z angelci pastircev zbor
k Njemu prihiti.

A na nebu svetlih zvezd
čaroben lesket;
take kot nad hlevcem je
ni še videl svet.

Zvezdica prikazala
se je Kraljem trem,
ki odšli so na ukaz
Božji v Betlehem.

V zlatu in škrlatu vsi
Kralji bili so,
kakor solnce plašči se
jim svetili so.

Prišli so pred Detece,
padli na obraz,
zahvalili Bogu se
za rešitve čas.

Dali so kadila Mu,
mire in zlata,
Njemu, ki odrešil
vsa ljudstva je sveta.“ —

To nam pravil naš je dedek,
mi pa smo odšli na pot;
reveži smo, trije bratci,
kakor bil je naš Gospod.

Trije kralji so imeli
svetle krošnje iz zlata;
naše pa so iz papirja,
ki se nič ne lesketa.

Nam konjiček je ta psiček
in zlató — radost srca;
vendar radi bi imeli
še kaj drugega blaga.

Hruške, jabolka in slive
nam gredó posebno v slast;
za darila pesem lepo
vam zapojemo na čast.

Taras Vasiljev.

